

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/901/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613215000
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1613215000.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky pred sudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o. so sídlom Mýtne 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpená advokátom N. proti žalovanému: Z. o zaplatenie 1.339,20 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.312, 43 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 21.11.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 96 %, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 25.11.2013 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 1.339,20 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.156,27 € od 21.11.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, so žalovaným uzavrela dňa 18.12.2006 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému spotrebný úver na čokoľvek do 1699 s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 18,40 %. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver platiť formou pravidelných mesačných splátok s dátumom poslednej mesačnej splátky dňa 20.11.2011. Žalovaný svoj záväzok zo zmluvy nesplnil v čase stanovenom v zmluve t.j. v lehote splatnosti a dostal sa do omeškania s vrátením nesplatennej časti úveru v sume 1.156,27,- €, nesplatených zmluvných úrokov z úveru v sume 156,02 € a nesplatených poplatkov za správu úveru v sume 26,91 €. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2013 postúpila Slovenská sporiteľňa a.s. pohľadávku proti žalovanému žalobcovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoci ho súd na vyjadrenie k žalobe vyzval. Žalovanému bola žaloba doručená podľa ustanovenia § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (C.s.p.).

3. Podľa § 177 ods. 1 CSP súd vo veci nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie.

4. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Taktiež sa nedostavil žalovaný, svoju neúčast' neospravedlnil, preto súd pojednával a vo veci rozhodol v ich neprítomnosti podľa § 180 Csp.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi zmluvou a splátkovom úvere, špecifikáciou odovzdanej pohľadávky, zmluvou o postúpení, oznámením o postúpení, špecifikáciou pohľadávky, výpisom obratov

na úverovom účte, VOP, sadzobníkom poplatkov a obsahom spisu, keď zistil tento skutkový a právny stav.

6. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2013 postúpila Slovenská sporiteľňa a.s. (ďalej len právny predchodca žalobcu) pohľadávku v sume 1.339,20 € žalobcovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 05.04.2013.

7. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX súd zistil, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 18.12.2006 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver v sume 23.000,- Sk (763,46 €) s úrokovou sadzbou vo výške 18,40 %. Výška splátky bola stanovená na sumu 661,- Sk (21,94 €) mesačne so splatnosťou prvej splátky dňa 20.01.2007 a splatnosťou poslednej splátky dňa 20.11.2011. Bolo dohodnutých 59 splátok, ktorých periodicita splácania istiny bola dohodnutá vždy k 20. dňu v mesiaci a splatnosť úrokov mesačne k poslednému dňu v mesiaci. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená vo výške 24,95 % s poplatkom za správu úveru 60,- Sk (1,99 €).

8. V špecifikácii uplatnenej sumy žalobca uviedol, že v dôsledku omeškania žalovaného s riadnym a včasným plnením platobných povinností právny predchodca žalobcu zúčtoval konečný stav zostatku úveru k 28.2.2011 (interný účtovný záznam právneho predchodcu žalobcu vo výpise obrátov pod položkou č. XXX ako „zmena stavu úveru“). Konečný stav zostatku úveru k danému dňu predstavoval neuhradenú sumu 1.156,27 € (stípec „zostatok“ v predloženom výpise obrátov). Od 1.3.2011 žalovaný na úhradu úveru právnenmu predchodcovi žalobcu počas trvania úverového vzťahu nezaplatil žiadnu platbu. Konečný stav zostatku úveru v sume 1156,27 € tak ostal nemenný do termínu konečnej splatnosti úveru k 20.11.2011 a predstavuje tak neuhradenú časť úveru, ktorej zaplataenia sa žalobca domáha v tomto konaní voči žalovanému. Čo sa týka vyčíslenia zmluvných úrokov úveru uplatnených vo výške 156,02 €, tak tieto predstavujú zmluvne dojednané úroky úveru za obdobie od 01.03.2011 do termínu konečnej splatnosti úveru 20.11.2011 a ktoré boli vyčíslené v súlade s čl. 7. Bod. 7.4. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pri ich výške 18,40% ročne. Vyčíslené poplatky za správu úveru uplatnené v sume 26,91 € predstavujú zmluvnými stranami dojednaný poplatok za správu úveru za obdobie od 01.3.2011 do termínu konečnej splatnosti úveru, t.j. do 20.11.2011, ktoré boli vyčíslené v súlade s čl. I bod 1 úverovej zmluvy v spojení s čl. 16.1.1 Všeobecných obchodných podmienok, na základe ktorého sa žalovaný ako dlžník zaviazal uhrádzať poplatky za služby poskytované bankou podľa Sadzobníka poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. platného v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu, pričom v zmysle bodu 9b) Sadzobníka poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. platného od 1.10.2010 bol žalovanému účtovaný poplatok za správu úveru vo výške 2,99 €. Úver sa stal splatným v celosti dňa 20.11.2011, odo dňa 21.11.2011 je žalovaný v omeškaní so zaplataením žalovanej pohľadávky.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

12. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

13. Právny vzťah medzi účastníkmi bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch), keďže predmetný vzťah zároveň podliehal spotrebiteľskému právu a ustanoveniam zákona o spotrebiteľskom úvere.

14. Podľa § 2 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

15. Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka v znení zák.č. 102/2014 Z.z. na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (čl. I. bod 1 zák. č. 102/2014 Z. z. účinný od 01.04.2015)

19. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu odchyliť od toho zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

22. Podľa § 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

24. Podľa § 4 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

25. Podľa § 517 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia zmluvy), dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať

od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

28. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval súd žalobu žalobcu za čiastočne dôvodnú. V predmetnej právnej veci mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že právny predchodca žalobcu dňa 18.12.2006 poskytol žalovanému splátkový úver v sume 763,46 € a žalovaný sa úver zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami. Predmetnou zmluvou vznikol medzi žalobcom a žalovaným právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, keďže podľa § 52 a nasl. Obč. zák. je táto zmluva spotrebiteľskou zmluvou. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluvou sa žalobca v rámci predmetu svojej činnosti zaviazal poskytnúť žalovanému ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalovaný sa tieto zaviazal splácať v pravidelných splátkach.

30. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný svoje zmluvné povinnosti neplnil a neuhradil na úvere žiadnu splátku. Žalovaný mal na úvere uhradiť 59 splátok po 21,94 €, čo predstavuje sumu 1.294,52 €. Súd potom priznal žalobcovi neuhradené splátky do konečnej splatnosti úveru v sume 1.294,52 € (59 x 21,94 €), pričom vychádzal z uznesenia NS SR č. 5 Cdo 42/2020 a contrario, podľa ktorého veriteľovi patrí úrok z úveru v rovnakej výške a za rovnaké obdobie (obdobie trvania úverovej zmluvy), bez ohľadu na to, či je dlžník s omeškaním s platením úveru alebo nie t. j. veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. K tomu súd priznal žalobcovi aj neuhradené poplatky za vedenie účtu a to vo výške ako boli dohodnuté v úverovej zmluve v sume 60,- Sk (1,99 €) mesačne za uplatnené obdobie žalobcom od 01.03.2011 do 20.11.2011 v sume 9 x 1,99 € v celkovej sume 17,91 €, keďže . Spolu teda súd priznal žalobcovi sumu 1.312,43 € (1.294,52 € + 17,91€). Ohľadne právneho posúdenia nedôvodnosti účtovania zvýšených poplatkov za správu úveru (vyšších než v zmluve dohodnutej výške) súd poukazuje napr. na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/121/2013. Vo zvyšku súd žalobu žalobcu zamietol.

31. Keďže žalovaný bol v omeškaní so splatením dlhu, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania 9,25 % ročne z priznanej sumy a to odo dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru t. j. od 21.11.2011 do zaplatenia. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu omeškania 21.11.2011 predstavovala výšku 9,25 % (1,25 % + 8 %), keďže právny vzťah medzi stranami sporu vznikol do 01.02.2013.

32. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP vo veci bol úspešnejší žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z uplatnenej istiny. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 1.339,20 Eur, žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 1.312,43 Eur t.j. 98 %, žalovaný v časti o zaplatenie sumy 26,77 Eur t.j. 2 % (úspech žalobcu je neúspechom žalovaného). Žalobcovi tak vzniklo právo na pomernú náhradu jeho účelne vynaložených trov v rozsahu 96 % (98 % - 2 %).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).